

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Tereza Sanetníková, Asanace nevyužívaných sakrálních staveb na Starém Městě Pražském, Praha, Mgr. Dušan Foltýn, 2017, 68 s.

Hodnotící kritéria

	<i>Splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.			X	
Metody využité autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.			X	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		X		
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Tereza Sanetrníková, Asanace nevyužívaných sakrálních staveb na Starém Městě Pražském

oponentský posudek bakalářské práce

Název bakalářské práce Terezy Sanetrníkové nejprve zaujme – a pak zarazí. V kontextu s podtitulem Vybrané kláštery v místech paměti totiž vůbec nenaznačuje, jaký obsah máme očekávat. Bude práce vsutku pojednávat o *asanaci* jednotlivých objektů, nebo o vztahu vybraných objektů k akci známé pod stručným, byť nezcela přesným jménem Pražská asanace? Nebo o historii vybraných tří klášterů – cyriackého u sv. Kříže Většího, paulánského u N. Salvátora a servitského u sv. Michala, z nichž v asanačním obvodu staroměstském ležely toliko dva? Teprve pročteme-li se za str. 25, zjistíme, že půjde spíše o poslední jmenované. Kladu-li tuto výhradu na samotný začátek svého posudku, činím tak proto, že právě celek práce trpí podobnou terminologickou a metodologickou neujasněností, nikoli některé jeho části. Tam, kde autorka pracuje s konkrétními prameny, včetně map a fotografií, s dobovou literaturou, tam je relativně jistá a přesvědčivá.

Postupné vylíčení dějin všech tří objektů, jež tvoří druhou zhruba polovinu práce, je zpracované uceleně a přehledně.

Úvod, věnovaný metodologii se snaží ukázat východisko v Norově metodě míst paměti, což však není nikterak dále rozvedeno a autorka ihned přechází k neopominutelnému tématu *genia loci*, kde nelze nezmínit Christiana Norberga-Schulze. Přiznávám, že Norberg-Schulzova kniha je vsutku inspirativní možná až příliš, ale uchopení fenoménu Prahy patří k jejím slabším partiím. Jeho kniha může být bohatým zdrojem inspirace, ale metodologicky se z ní příliš vycházet nedá. Vysloveným zklamáním je pak kapitola Přerod Prahy z barokního do moderního města, celkově velmi vágní, která se fenoménu Pražské asanace dotýká opravdu jen velmi letmo.

Některé vyslovené chyby, které práce obsahuje, vyplývají spíše z výše uvedených pojmových nedorozumění. To se týká např. autorčina tvrzení, že „na území, dnes zvaném Josefov“ se nacházely čtyři kláštery. Všechny se nacházely na území Starého Města. Též mne zaujala sveřepost, s níž autorka opakovaně označuje historiky architektury a autory SHP Dobroslava Líbala a Jana Muka – za archeology.

Ve formálních náležitostech práce neshledávám nedostatky. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 3. září 2017